

متن پرسش

با سلام استاد عزیز: در سوالات سایت راجع به خودکشی به این جمع بندی رسیدم که چون ناامیدی و یاس نوعی کفر است و نتیجه آن پوچی و بدبینی و عدم امید به لطف خدا همیشه در نهایت خودکشی هم نوعی کفر حساب همیشه و فرصت توبه سلب می شود و در کل کاریست که نه تنها رضایت خدا در ان نیست بلکه قهر خدا را نیز به دنبال دارد و بدتر از همه نوعی فریب دادن خود واقعی است چرا چون به ظاهر تن رو کشته ولی نفس که حیات ابدی داره قابلیت نابود شدن نداره که انسان بخواهد انجام بده و تا زمانی که خدا بخواهد این ممکن الوجود هست. حال استاد عزیز بخشی مردم عقیده دارن کسی که خودکشی می کند به هر دلیلی به جایی رسیده که نمی تواند تسلیم این شود که همه کاره عالم خداست و این پوچی و ناامیدی که از گناهان کبیره هست و فرصت توبه از بین می رود باعث جهنمی شدن فرد شده پس اصلا در تشییع جنازش شرکت نمیکنن. بخشی دیگه طبق همین اصول در خاکسپاری شرکت میکنند بخاطر ثواب ولی باز ته دلشون میگن کار خوبی نکرده و مثل بقیه اموات دل درست نمیرن. بخشی دیگه فقط در خاکسپاری میرن ولی برای ۳ و ۷ و ۴۰ شرکت نمیکنن و میگن کسی که خودکشی کرده مجلس گرفتن براش اشتباهه. چون بدون توبه به دست خودش جهنمی شده و موارد مختلف. حال سوال من اینه که واقعا برای کسی که خودکشی کرده بالاخره اطرافیان و خانوادش چند نفری مجبورند به خاک بسپارندش برای همسایگان یا هم محلی ها و ... آیا در تشییع جنازش باید شرکت کرد؟ آیا مراسم باید گرفت مثل ۳ و ۷ و ۴۰ و آیا این مراسمات بهش میرسه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نکات خوبی اشاره می فرمایید. آری! شاید بتوان گفت برای احترام به بازماندگان او در آن مراسم شرکت کنیم وگرنه برای چنین افرادی نباید احترامی قائل شد. البته موضوع بیماری هایی که منجر می شود افراد اختیار خود را از دست بدهند، که به اصطلاح پزشکان دوقطبی گفته می شود، موضوع متفاوت است. موفق باشید